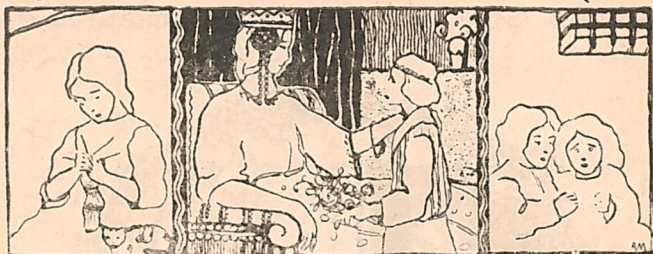


Току що Пепелашка се готвела да отнесе баницата въ двореца, дошла втората ѝ сестра и почнала да ѝ се кара:

— Какъ смѣешъ ти да правишъ такава вскжпа баница. Кой ти позволи да прахосвашъ брашното, маслото, млѣкото и др. работи. Не е за твоитѣ уста лъжица да станешъ царица...

И насила измъкнала изъ ржцетѣ на Пепеляшка баницата и я отнесла въ двореца.



Баницата на Пепелашка надминала и по вкусъ и по външность всички други госби. Съ своята приятна миризма, тя изведнажъ привлѣкла вниманието на царицата.

— Драго дете, казала тя на момичето, ти надмина съ своето изкуство всички. Една ти си достойна за царица. Но преди да станешъ моя наследница, азъ искамъ да видя, какъ предъ менъ ще направишъ друга такава баница. И тя заповѣдала да я заведатъ въ готварницата.

Младото момиче се уплашило, признало си лъжата, паднало на колене предъ царицата и молило за прошка. Но отъ завистъ не искало да обади, че Пепеляшка е майсторътъ на вкусната баница. Царицата заповѣдала и нея да затворятъ и задържатъ като заложница, докато обади сжщинското момиче, което е приготвило баницата.

\* \* \*

Като се увѣрила царицата че не ще може да узнае, кой е направилъ вкусната баница, решила по другъ начинъ да си избере наследница.